

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16C/150/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111210162
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8111210162.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu FARMAKOL s.r.o., so sídlom Ku Ihrisku 4, 080 06 Ľubotice, IČO: 31 677 860, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Čurillom, so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, proti žalovanému NUUK, s.r.o., so sídlom Čapajevova 23, 080 01 Prešov, IČO: 36 492 906, zastúpenému advokátkou JUDr. Lýdiou Farbakyovou, so sídlom Floriánova 12, 080 01 Prešov, v konaní o návrhu žalobcu na zaplatenie sumy prevyšujúcej 1.059,87 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2.6.2011 do zaplatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 4.625,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 2.6.2011 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. O návrhu žalobcu súdu doručenom 13.4.2011, ktorým sa domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 5.686,20 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 3.2.2011 do zaplatenia a aby mu taktiež uložil zaplatiť mu náhradu trov s konaním mu vzniknutých rozhodol súd rozsudkom, č.k. 16C/150/2011-100, zo dňa 17.4.2012 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.059,87 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2.6.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobný návrh zamietol. Pri rozhodovaní súd vychádzal z dôkazov, ktoré vo veci vykonal - výpisu z LV č. XXXX, k. ú. Prešov, písomnosti Správy katastra Prešov, zmluvy o nájme č. XXX/XXXX a dodatkami k zmluve, výzvy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov žalovanému, správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, výzvy žalobcu žalovanému, ohliadky na mieste samom, schémy pôdorysu nebytových priestorov, prehlásenia K. M., ako aj ostatných písomností zo spisu, pričom z dôkazov zistil tento skutkový stav: Na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. Prešov, je ako vlastník nehnuteľností, pozemkov parc. č. C-KN č. XXXX/XX o výmere 639 m² - zastavané plochy a nádvoria a stavby lekárne s.č. XXXXX na pozemku s týmto parcelným číslom postavenej, zapísaný žalobca. Titulom nadobudnutia predmetných nehnuteľností je kúpna zmluva, vklad ktorej pod č. V XXXX/XXXX bol povolený dňa 3.11.2010, pričom žalobca predmetnú nehnuteľnosť nadobudol od predávajúceho Slovenskej republiky - Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana v Prešove. Z článku 1 tejto kúpnej zmluvy vyplýva, že stavba s.č. XXXXX, postavená na parcele č. XXXX/XX, bola vytvorená reálnym rozdelením stavby s.č. XXXXX označenej ako práčovňa postavenej na parcele č. XXXX/X na dve samostatné stavby. Medzi predávajúcim z kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcom, Slovenskou republikou - Fakultnou nemocnicou s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, ako prenajímateľom, a žalovaným, ako nájomcom, bola pod č. XXX/XXXX uzavretá dňa 31.1.2005 zmluva o nájme nebytových priestorov v budove s. č. XXXXX postavenej na parcele č. XXXX/X. Predmetom nájmovej zmluvy boli aj priestory budovy s.č. XXXX, na parcele č. XXXX/X, v k.ú. Prešov. Zo zmluvy vyplýva, že ide o priestory práčovne a šijárne v areáli na ulici Hollého a priestory práčovne a šijárne

na ulici Sládkovičovej v Prešove. Nájomca má podľa zmluvy prenajaté priestory využívať na účely prevádzkovania činnosti práčovne a šijárne. Celková výmera nebytových priestorov bola vo výške 853,62 m². Nájomné bolo stanovené na 1.200,- Sk za 1 m² ročne. Dodatkami k tejto zmluve podpísanými 1.12.2005 a 31.12.2005 bolo dohodnuté, že predmetom nájmu budú len nebytové priestory v budove s.č. XXXXX na parcele č. XXXX/X vo výmere 590,70 m², ktoré budú žalovaným užívané na účely prevádzkovania činnosti práčovne a šijárne a na účely poskytovania zdravotnej starostlivosti. Nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 31.1.2010. Po ukončení času dohodnutého nájmu Fakultná nemocnica s poliklinikou J. A. Reimana Prešov žalovaného vyzvala na vrátenie prenajatých nebytových priestorov. Zo správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov zo dňa 31.1.2012 vyplýva, že žalovaný Fakultnej nemocnici s poliklinikou J. A. Reimana Prešov nebytové priestory po skončení nájmného vzťahu nevypratával a neodovzdával napriek opakovaným výzvam a ich odovzdanie novému vlastníkovi, spoločnosti Farmakol s.r.o. Ľubotice, sa neuskutočnilo prostredníctvom Fakultnej nemocnice s poliklinikou Prešov. Kľúče od prenajatých nebytových priestorov mal len žalovaný, Fakultná nemocnica s poliklinikou Prešov kľúčmi nedisponovala. K vyprataniu nebytových priestorov žalovaného vyzvala aj spoločnosť Vagaz s.r.o. Trebišov listom zo dňa 6.12.2010, s ktorou žalobca po tom ako sa stal vlastníkom nehnuteľností, v ktorej sa nebytové priestory nachádzali, uzavrel dňa 30.11.2010 zmluvu o nájme. Spoločnosť Vagaz s.r.o. od tejto zmluvy odstúpila z dôvodu, že priestory neboli jej odovzdané, vypratane a schopné užívania na dohodnutý účel nájmu. Konateľ tejto spoločnosti K. M. v písomnosti z 12.3.2012 čestne prehlásil, že sa dňa 20.12.2011 osobne zúčastnil pokusu o vypratanie nehnuteľnosti parc. č. T.-D. XXXX/XX a na nej stojacej lekáreň s.č. XXXXX na LV č. XXXX, k.ú. Prešov, priestory boli sprístupnené v prednej, obchodnej časti lekáreň, zadná časť tvorená príručným sklado a priestormi bývalej práčovne boli uzamknuté, neboli sprístupnené s tým, že sú tam uskladnené lieky a životu nebezpečné látky. Pri ohliadke na mieste samom bolo zistené, že okrem časti priestorov, ktoré boli renovované, podlahová plocha ktorých bola vo výmere 110,11 m², ktorú výmeru žalobca nespochybnil, zostávajúce priestory boli zjavne dlhodobo v neužívanom, dezolátnom stave, nie zodpovedajúcom účelu, pre ktorý bola zmluva o nájme uzavretá medzi žalovaným a predchodcom žalobcu - Slovenskou republikou, Fakultnou nemocnicou s poliklinikou J. A. Reimana Prešov. Renovované priestory boli aj stavebne priečkou od ostatných priestorov oddelené. Do celého objektu vedie niekoľko vstupov. Priestory, ktoré boli pre účely lekáreň renovované so zvyšnými priestormi funkčne prepojené neboli. Žalovaný pred súdom potvrdil, že nájomné prenajímateľovi uhrádzal vo výške ako bolo zmluvou dohodnuté, t.j. za 1 m² sumu, ktorá bola v zmluve uvedená ako 1.200,- Sk (39,83 eura) za m² a to za výmeru 590,70 m² s odôvodnením, že pôvodne bolo jeho záujmom v priestoroch, ktoré nevyužíval, zriadiť ambulancie, k tomu však nedošlo. Čo sa týka času kedy priestory vypratával uviedol, že mohlo k tomu dôjsť tak ako je tvrdené v žalobe (22.2.2011), dôvodom bolo to, že v priestoroch bol uskladnený materiál vyžadujúci osobitnú manipuláciu, lieky, čo si vyžiadalo dlhší čas súvisiaci s vypratávaním. Súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že predpoklady bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného boli splnené. Uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý nájmný vzťah, predmetom ktorého boli nebytové priestory podľa zmluvy uzavretej s Fakultnou nemocnicou s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, t.j. po 31.1.2010, užíval žalovaný predmetné priestory bez právneho dôvodu. Tento stav užívania, ako z dokazovania vyplynulo, trval aj ku dňu keď sa žalobca stal vlastníkom nehnuteľností, v ktorých sa nebytové priestory, ktoré boli predmetom nájmu nachádzali, t.j. k 3.11.2010. Pokiaľ užívací stav trval do konca obdobia, čo žalovaný nerozporoval, za ktoré žalobca žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia, je zrejmé, že žalovaný užíval priestory bez právneho dôvodu pričom podstatným nie je jeho tvrdenie o tom, že vypratávanie si vyžadovalo určitý časový priestor z dôvodu, že tieto priestory boli užívané za účelom prevádzkovania lekáreň a manipulácia s liekmi si vyžadovala osobitný postup a čas. Žalovanému totiž muselo byť dlhodobo vopred jasné, že pokiaľ predchádzajúci vlastník nepredĺžil s ním trvanie nájmného vzťahu, je potrebné priestory vypratať. Žalobca žiadal vydať bezdôvodné obohatenie za užívanie nebytových priestorov v rozsahu ako vyplývalo zo zmluvy o nájme č. XXX/XXXX v znení jej dodatku 31.12.2005, t. j. za celkovú výmeru 590,70 m². Tento rozsah mal však súd za rozsah presahujúci rozsah priestorov riadneho užívania schopných. Uvedené súd nepochybne zistil ohliadkou priestorov na mieste samom a za relevantný rozsah výmery, z ktorej bolo možné realizovať výpočet bezdôvodného obohatenia mal výmeru 110,11 m². Ide o výmeru zodpovedajúcu rekonštruovaným priestorom v ktorých sa nachádzala lekáreň, tento rozsah lekáreň, tak ako ho vypočítal žalovaný, žalobca ani nerozporoval. Podľa súdu pre účely bezdôvodného obohatenia je potrebné jednoznačné zistenie, že určitá hodnota stane sa takým aktívom, majetkovou hodnotou, z ktorej je úžitok, čo znamená, že to čo by malo hodnotu pre žalobcu, malo by hodnotu aj pre žalovaného. Zjavne neužívané, bez rekonštrukcie riadneho užívania neschopné priestory nemohli ani v čase existujúceho nájmného vzťahu medzi žalovaným a predchádzajúcim vlastníkom slúžiť ďalšiemu z účelov, pre ktoré boli prenajímané, t. j. šijárne a práčovne. K nerekonštruovaným priestorom viedli osobitné vstupy a ak by

aj pravdivým bolo tvrdenie, že kľúčmi od nich disponoval len žalovaný, nie je možné vychádzať z toho, že by sa tým obohacoval. Nie je pritom podstatné ani to, že žalovaný predchádzajúcemu vlastníkovi platil nájomné za rozsah nebytových priestorov ako bolo uvedené v zmluve o nájme, pokiaľ ho k tomu viedol, ako sa pred súdom vyjadril, zámer tieto pre účely ambulancií rekonštruovať, resp. zábery iné. Čo sa týka výšky bezdôvodného obohatenia ako sumy, ktorú je možné kvantifikovať v mieste a čase obvyklého nájomného, súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že takýmto obvyklým nájomným bola suma, ktorá vyplývala zo zmluvy o nájme, t.j. za 1 m² 39,83 eura. Pri skutočne a preukázateľne žalovaným užívanej výmere 110,11 m², výška ročného nájmu by bolo 4.385,68 eura, za jeden mesiac 365,47 eura, t.j. za obdobie november 2010 (3. - 30. novembra) 328,93 eura, za december 2010 a január 2011 po 365,47 eura, spolu suma bezdôvodného obohatenia je vo výške 1.059,87 eura a túto sumu, nie vyššiu, je žalovaný povinný žalobcovi, ako je uvedené vo výroku rozsudku, zaplatiť.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením, č.k. 18Co/69/2012-121, z 30.5.2013 zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z dôvodov, pre ktoré bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený vyplýva nepreskúmateľnosť záverov súdu prvého stupňa. Zo zistených dôkazov nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že žalovaný zvyšnú časť priestorov, ktoré mali názov práčovňa a šijárne mal v úmysle zmeniť na ambulanciu, čo sa nepodarilo. Napriek tomu uhradil bez akýchkoľvek pripomienok, zmien a výhrad v celom rozsahu právneho predchodcovi žalobcu nájomné. Podľa odvolacieho súdu z výpovede konateľa žalovaného vyplýva, že zvyšný priestor užíval ako sklad liekov a práve ako jeden z dôvodov, prečo nevypratol nebytový priestor v čase, keď nájomná zmluva skončila, bola potreba odborným spôsobom vypratať priestor práve skladového priestoru, čiže práčovňa, šijárne, postupne. Odvolací súd uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie, akým spôsobom bol užívaný nebytový priestor mimo zriadenej lekárne. Taktiež bude potrebné zaoberať sa tým, prečo žalovaný neodovzdal časť nebytového priestoru nad rozsah lekárne žalobcovi po skončení nájmu a po výzve na vypratanie týchto priestorov. Pokiaľ do komplexu objektu boli viaceré vstupy, je potrebné zobrať do úvahy aj túto okolnosť.

3. Po doplnení dokazovania výsluchom svedkov (W. W., A. O. D., K. B.Á., Z. A. D., U. K. M.), projektovou dokumentáciou, listinami Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv, správami Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana v Prešove tunajší súd rozsudkom zo dňa 4.12.2014, č.k. 16C/150/2011, žalobný návrh zamietol. V odôvodnení tohto rozsudku uviedol, že na kvantifikácii rozsahu bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného sa nič nezmenilo ani po rozsiahlom dokazovaní, ktoré súd vykonal, vychádzajúc z pokynu odvolacieho súdu. Všetci svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí, a boli to osoby známe miestnych pomerov v čase rozhodnom pre posúdenie nároku, zhodne uviedli, že žalovaný užíval len priestory lekárne, pričom priestormi lekárne bola nielen miestnosť slúžiaca k bezprostrednému vydaniu liekov, ale aj príľahlé priestory stavebne oddelené od ostatných nebytových priestorov v celom objekte, medzi ktoré patrila kancelária, chodba, hygienické priestory aj sklad liečiv, ktorý mal rozmer len 3x4 m. Žiadny zo svedkov neuviedol, že by žalovaný užíval aj ďalšie nebytové priestory v objekte, ktoré v minulosti slúžili ako priestory práčovne nemocnice. Niektorí svedkovia uviedli, že videli do týchto bývalých priestorov práčovne vchádzať zamestnancov nemocnice. Z vykonaných dôkazných prostriedkov - výsluchu svedkov, mal tak súd za preukázané a zistené, že žalovaný reálne užíval len priestory, ktoré boli užívania schopné a k užívaniu ktorým pre účely lekárne vydal povolenie aj Štátny ústav pre kontrolu liečiv. Výpovede svedkov nepochybne potvrdili úvahu, ku ktorej súd dospel po tom, ako vykonal ohliadku na mieste samom. Vykonaním ohliadky na mieste samom aj technicky nie zdatný jedinec nemohol dospieť k inému záveru, aký uviedol súd v rozsudku zo 17.4.2012, t.j. že išlo o priestory, ktoré neboli schopné riadneho užívania. Dôvod, pre ktorý žalovaný uhradil prenajímateľovi nájomné aj za tieto nebytové priestory bol preukázaný nielen tvrdením konateľa žalovaného, že ním bola jeho úvaha o ich budúcej rekonštrukcii pre účely ambulancií, ale aj predloženou spracovanou projektovou dokumentáciou k tvrdenému účelu. O tom, že projektová dokumentácia nebola len v štádiu úvodných príprav svedčí aj to, že sa k nej vyjadroval príslušný orgán z hľadiska protipožiarnych predpisov. Čo sa týka skladu liekov, zo svedeckej výpovede vyplynulo, že sa jednalo o priestory malé, 3x4 m, ako súčasť priestorov lekárne. V tomto zmysle nebolo ani možné uvažovať, že by priestory, ktoré v minulosti pre nemocnicu slúžili ako práčovňa, mohli slúžiť ako priestory pre skladovanie liečiv. Ako už bolo uvedené, reálny stav nebytového priestoru bývalej práčovne pre skladovanie liekov neprihádzal do úvahy. Čo sa týka správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, táto správa zásadnú relevanciu k posúdeniu užívania schopnosti priestorov nemala, nakoľko nemocnica potvrdila, že užívací stav nekontrolovala a ako uviedla, kľúčmi ani nedisponovala. Z týchto dôvodov mal súd za to, že z

doplnených dôkazných prostriedkov bol nepochybne potvrdený záver, ku ktorému dospel rozsudkom zo 17.4.2012, t.j. že preukázaným bol len ten rozsah bezdôvodného obohatenia, vydanie ktorého súd žalovanému pôvodne uložil, nie rozsah väčší, preto žalobu aj čo sa týka zostávajúceho nároku zamietol. Pokiaľ žalobca poukázal na možné posúdenie nároku zostávajúcej časti aj ako nároku na náhradu škody, k tomu je potrebné uviesť, že v tomto zmysle žalobca jednak neprodukoval žiadne dôkazné prostriedky, t.j. dôkazné bremeno neunesol. Jediným dôkazným prostriedkom mohla byť len výpoveď svedka M., ktorý uviedol, že spoločnosť VAGAZ, s.r.o. mala záujem o prenájom nebytových priestorov, ale len tých konkrétnych, v ktorých bola lekáreň a nie ostatných priestorov v objekte. Vyjadrenie tohto svedka tak priamo odporovalo teoretickým úvahám žalobcu o existencii predpokladov pre nárok na náhradu škody, t. j. ním žiadané plnenie, ale z iného právneho dôvodu.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením, č.k. 1Co/56/2012-235, zo dňa 7.12.2015 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o rozsah bezdôvodného obohatenia, je tento daný takým istým rozmerom ako plnil žalovaný v prospech právneho predchodcu žalobcu v nezmenenej výške aj potom, čo skončila platnosť nájomnej zmluvy uzavretej na dobu určitú do 31.1.2010. Aj po tomto období žalovaný priestor užíval, nevypratal, neodovzdal právnenému predchodcovi žalobcu, napriek jeho opakovaným výzvam a úhrady realizoval v nezmenenej výške. Odvolací súd preto nevidí dôvod na zmenu rozsahu bezdôvodného obohatenia len z toho dôvodu, že došlo k zmene v osobe prenajímateľa. Odvolací súd považuje za rozhodujúcu tú okolnosť, že výšku bezdôvodného obohatenia akceptoval žalovaný po skončení nájomného vzťahu v rozsahu nájmu, ktorý vyplýval z uzavretej nájomnej zmluvy. Navyiac, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že kľúče od celého objektu mal k dispozícii len žalovaný. Zamestnanci pôvodného prenajímateľa nemali prístup do tohto objektu a objekt nekontrolovali. Otázka zámeru žalovaného, ako chcel využiť ďalší priestor, ktorý si prenajímal od vlastníka objektu, je pre posúdenie nároku žalobcu právne irelevantná. Konateľ žalovaného sa v priebehu konania vyjadril, že bez poskytnutia primeranej lehoty vzhľadom na sklad liečiv, ktorý mal v objekte zriadený a ktorý podlieha špeciálnemu právnenému režimu, nebolo možné odovzdať priestory k času ukončenia nájomného vzťahu. Plnenie žalovaného, ktoré by malo byť rozdielne za 3 mesiace november, december v roku 2010 a január 2011 v inej výške ako plnenie od 1.2.2010 do zmeny vlastníckych vzťahov v tomto objekte, považuje súd za nesprávne právne posúdenie. Úlohou súdu prvého stupňa bude rozhodnúť vo veci s tým, že sa do úvahy zoberú vyjadrenia a stanoviská žalovaného, jeho konateľa s tým, že nie je potrebné na výšku bezdôvodného obohatenia vykonávať ďalšie dôkazy, keďže túto žalovaný akceptoval po skončení nájomného vzťahu s právny predchodcom žalobcu a plnil naďalej v rozsahu dohodnutého nájomného v zmluve. Vzhľadom na stanovisko odvolacieho súdu je potrebné vyhodnotiť vykonané dôkazy v prospech žalobcu a žalobe vyhovieť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalovaný opätovne predložil posudok Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv (ŠÚKL) č. XXXXX/XXXX/XXXX zo dňa 11.9.2006, ktorý už predložil súdu vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu voči rozsudku zo dňa 17.4.2012, č.k. 16C/150/2011-100. Žalovaný na tomto pojednávaní ďalej predložil Záznam ŠÚKL č. D. zo dňa 11.3.2010 o výkone dohľadu a inšpekcie v lekární REIMANUS na ul. Hollého 14, Prešov, z ktorého vyplýva, že lekáreň nevyrába individuálne pripravený liek (tzv. IPL). Zároveň predložil aj vyhlášku MZ SR č. 198/2001 Z.z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na správnu lekárenskú prax.

6. Pri právnom posúdení veci súd vychádzal z týchto zákonných ustanovení:

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, Výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7. V zmysle záverov odvolacieho súdu tunajší súd vo veci opätovne rozhodol.

8. Všeobecnými predpokladmi vzniku záväzkového vzťahu z bezdôvodného obohatenia sú: a) vznik majetkového prospechu vyjadriteľného v peniazoch na strane obohateného, b) majetkový prospech na strane obohateného, vzniknutý má povahu obohatenia bezdôvodného, c) vznik majetkovej ujmy na strane subjektu, na úkor ktorého obohatený majetkový prospech získal. Všeobecné predpoklady vzniku záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného boli splnené, nakoľko uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý nájomný vzťah, predmetom ktorého boli nebytové priestory podľa zmluvy uzavretej s Fakultnou nemocnicou s poliklinikou J. A. Reimana Prešov, t.j. po 31.1.2010 užíval žalovaný predmetné priestory bez právneho dôvodu. Tento stav užívania trval aj ku dňu, keď sa žalobca stal vlastníkom nehnuteľností, v ktorých sa nachádzali nebytové priestory, ktoré boli predmetom nájmu, t.j. k 3.11.2010. Užívateľ stav trval do konca obdobia, za ktoré žalobca žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia, z čoho vyplynulo, že žalovaný užíval priestory bez právneho dôvodu.

9. Výšku bezdôvodného obohatenia, zaplataenie ktorej uložil súd žalovanému, kvantifikoval vychádzajúc z obvyklého nájomného v danom období a na danom mieste. Obvyklým nájomným bola suma vyplývajúca zo zmluvy o nájme, t.j. 39,83 eura za 1 m².

10. Súd vo svojom skoršom rozsudku už priznal žalobcovi náhradu bezdôvodného obohatenia za výmeru 110,11 m², t.j. za výmeru zodpovedajúcu rekonštruovaným priestorom, v ktorých sa nachádzala lekáreň. Žalobca žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia za celkovú výmeru prenajatej plochy v zmysle nájmovej zmluvy a jej dodatkov s plochou 590,70 m². Rozdiel predstavuje 480,59 m².

11. Pri tejto výmere by výška ročného nájmu bola v sume 19.141,90 eura (480,59 m² x 39,83 €/m²) a za jeden mesiac v sume 1.595,16 eura. Za november 2010 (4. - 30. november v zmysle žaloby = 27 dní) vo výške 1.435,64 eura, za december 2010 a január 2011 po 1.595,16 eura. Suma bezdôvodného obohatenia spolu tak predstavuje 4.625,96 eura a túto sumu, nie vyššiu, súd uložil zaplatiť spolu s úrokom z omeškania žalobcovi vychádzajúc zo záverov odvolacieho súdu vyjadreným v rozsudku zo dňa 7.12.2015.

12. Žalovaný navrhol doplniť znalecké dokazovanie opätovným výsluchom konateľa žalovaného, nakoľko z jeho výpovede pred súdom prvej inštancie nevyplýva záver k akému dospel odvolací súd vo svojom ostanom rozhodnutí, ako aj svedkov: W. W., A.. O. D., K. B., Z.. A.Á. D. a to ku skutočnostiam týkajúcim sa pravdivosti ich výpovede pred súdom vo veci užívania priestorov nad výmeru 110 m² a takisto žiadal doplniť dokazovanie o výsluch U.. W. S. ku skutočnostiam v súvislosti s užívaním priestorov.

13. Súd zamietol návrh na vykonanie týchto dôkazov, nakoľko navrhnutí svedkovia už boli vypočutí na pojednávaní dňa 11.3.2014, dňa 8.4.2014 a dňa 16.1.2014 a vzhľadom na časový odstup je len

minimálny predpoklad, že by vo veci uviedli nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na vydanie iného rozhodnutie vo veci. Čo sa týka nového svedka, U.. W. S., platí to isté a navyše žalovanému nič nebránilo, aby tohto svedka navrhol vypočuť už skôr, zvlášť v prípade, ak by mohol uviesť nové rozhodujúce skutočnosti. Takisto súd zamietol návrh na opätovný výsluch konateľa žalovaného, ktorý mal dostatočný priestor na vyjadrenie sa k veci. Na záver súd dodáva, že hodnotenie výpovede a vyvodzovanie záverov z nej je úlohou súdu a nie strany sporu.

14. Súd ďalej zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania o výsluch štatutárnych zástupcov fakultnej nemocnice, ktorí boli v inkriminovanom čase vo vedení nemocnice, nakoľko takýto výsluch nepovažoval na potrebný, keďže nemocnica vo veci podala písomné vyjadrenie.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.